

Lange: Man skulde næsten, efter hvad her er blevet sagt, tro, at det var noget nyt, man nu vilde indføre, naar man vil give Tilladelse til Handel paa disse Søndage, i Modsætning til, hvad der tidligere har været Tilfældet. Forholdet er imidlertid det, at man fra før ikke saa lang Tid siden at have holdt aabent alle Søn- og Helligdage nu er kommet saa vidt, at det kun er tilladt at holde aabent 4 Søndage. Man gaar med det, der her foreslaas, et Skridt videre, saa at der fremtidig kun vil blive Lejlighed til at holde aabent tre Søndage om Aaret. Og selv om det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) naturligvis har Ret i, at man i Almindelighed ikke skal bruge Søn- og Helligdagene til Arbejde, er der dog adskilligt Arbejde, der stadig maa tillades paa Søn- og Helligdage. Der er ogsaa andre Hensyn at tage. Man maa huske, at de tre Søndage, der her er Tale om, spiller en stor Rolle for en Række næringsdrivende. For mange af disse Mennesker er det at atgørende Betydning, at de kan handle den sidste Søndag før Jul, og der har i Udvalget været fuldkommen Enighed om, at man skulde give de handlende Lov til at handle paa denne Søndag. Men for nogle handlende er det tillige af stor Betydning, at de kan holde aabent den første Søndag i Maj og November. Man indskrænker her Aabningstiden, saa at der fremtidig ikke længer maa holdes aabent til Kl. 9, men kun til Kl. 8. Der bliver paa den Maade ikke meget tilbage af den Helligdagsaabning, man hidtil har haft. Jeg tror imidlertid, det er fuldt berettiget at oplyse disse Ønsker fra Næringslivets Side, og jeg skal derfor anbefale dette Ændringsforslag, ligesom jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme for de andre Ændringsforslag.

Ordføreren (Villemoes): Jeg er blevet gjort opmærksom paa en Fortalelse fra min Side angaaende Ændringsforslaget til § 7. Der staaer udtrykkelig i Ændringsforslag Nr. 15 til § 7:

„I sidste Stykke, 2den Linie, ændres Ordene „fra Kl. 4 Eftermiddag til Kl. 9 Aften den sidste Søndag før Jul“ til: „fra Kl. 4 Eftermiddag til Kl. 8 Aften den sidste Søndag før Jul og 1ste Søndag i Maj og November“.

Det vil sige, at for alle tre Søndages Vedkommende indskrænkes Aabningstiden med 1 Time, saaledes at den i Stedet for som nu at gaa fra Kl. 4 til Kl. 9 i Fremtiden vil gaa fra Kl. 4 til Kl. 8, om Ændringsforslaget vedtages.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker Udvalget for dets Tilslutning til Lovforslaget, og jeg takker for Udvalgets Indstilling. Jeg er naturligvis ikke lige glad for alle de foreslaaede Ændringer, men da det nu ikke har kunnet forme sig anderledes, end at jeg enten maatte tage mod disse Ændringsforslag eller havde Udsigt til, at Lovforslaget ikke blev gennemført, har jeg valgt at tage mod Ændringsforslagene. Lukketidsbestemmelserne bliver uden Tvivl efter den nye Ordning mere i Overensstemmelse med Tidens Krav, hvis jeg maa bruge det Udtryk, mere i Overensstemmelse med, hvad baade Principalerne og Medhjælperne kan føle sig tilfredsstillet ved. Der vil naturligvis være en og anden Kunde, som vil synes, at Indskrænkningerne i Adgangen til at handle i Butikkerne er for store. Nogle vil maaske endogsaa mene, at man burde have lempeligere Bestemmelser, end man har efter den gældende Lov, men jeg tror, at det store Flertal af Befolkningen vil sige, at det er rigtigt, at man tager Hensyn ogsaa til de Mennesker, der skal arbejde i Butikkerne, hvad enten det er Principalerne eller Medhjælperne. Mange Mennesker har vel nok den Opfattelse, at man slet ikke burde lovgive paa dette specielle Omraade, men hvis man ikke gjorde det, vilde det blive utaaleligt for en Række Mennesker, der faktisk vilde staa værgeløse, fordi Konkurrenterne vilde tvinge dem til at holde aabent; det vilde betyde en uhyre Beskærelse af deres Fritid, de vilde faktisk ikke faa nogen Fritid.

Alle vi ældre erindrer jo, hvorledes Forholdene var i gamle Dage, da handlede man ogsaa om Søndagen. Man handlede Søndag Formiddag almindeligvis indtil Kirketid, og naar Kirketiden var forbi, aabnedes en hel Del Butikker igen om Eftermiddagen til ingen Verdens Nytte. Forholdene har takket være den Beskyttelse, som er givet baade Principalerne og Medhjælperne gennem Lukkelovens Bestemmelser, vist os, at det var ufornødent at holde aabent paa den Tid. Nu er der ingen her i Landet, som vil staa frem og sige, at det var dog en god gammel Tid, man havde, da man kunde handle i Kirkerne Søndag Formiddag — jeg mener handle i Butikkerne, men jeg kunde næsten sige, at man kunde handle i Kirkerne, for i Virkeligheden var Forholdet det, at mange Gange handlede man paa en saadan Maade, at Gudstjenesten i Kirketiden blev forstyrret derved. Det har jeg set mere end eet Eksempel paa. Nu har vi Lukkelovens Bestemmelser og har fundet os